

Coses que no quadren

Es pot dir que la verema d'aquest any s'ha acabat. Potser queda encara alguna vinya a la part alta, i no serà la primera ni l'última que es cull a finals del mes d'octubre. Però hem de convenir que la verema ha arribat al seu final. Una verema caracteritzada perquè ha vingut retardada, que no tots els raïms han madurat d'una forma fàcil, diguem amb la normalitat a què estem acostumats. I tot podria partir d'una climatologia que no ha estat la més adequada perquè es donés la millor maduració en el temps que ens té avesats. Que a mitjans d'octubre encara hi hagi raïm de cabernet sauvignon per collir a la plana penedesenca indica que passa alguna cosa en això de la maduració. I potser també parellada a la part alta que ha trobat dificultats per madurar, madurar en el sentit en què ho entenem mirant un passat proper.

Les temperatures dels mesos d'abril, maig i juny seria l'indicatiu que una verema vingui avançada o més retardada. A més que es puguin donar altres factors els mesos següents en forma de freqüència o calor més o menys acusats. Però dona talment la sensació que aquest any els raïms han madurat quan han volgut, sense fer gaire cas d'unes o altres temperatures. Un merlot madurant prou aviat, com altres anys, amb una graduació a nivell de sucres si cap per sobre del que s'estima normal, considerant una mitjana al llarg dels anys. Però això no ha passat en el cabernet sauvignon, que ha retardat la maduració, amb alguna dificultat per poder oferir un bon nivell de sucres. Cosa que es podria dir del chardonnay, xarel·lo i altres. Tot un xic fora de lloc, que no sempre cal atribuir-ho a un afer de climatologia.

Es diu que aquest estiu ha estat prou calorós, que ha fet calor, que vol dir que s'han donat temperatures elevades, com un grau o més per sobre de la mitjana d'un conjunt d'anys. I si ens ho diuen potser ens ho hem de creure, però a nivell de maduració del raïm potser no és exactament així. Perquè això suposaria que el raïm hauria d'haver madurat abans o, com a mínim, paral·lel als altres anys. Això fa

S'atribueix el retard en la maduració del raïm a la falta de temperatura, però també a massa borrons i pluja a destemps.

pensar que hi ha una interpretació d'allò que han estat les temperatures que no s'ajusta a la interpretació que en fem a nivell de camp, o bé que hi ha altres factors que entren en això de la maduració del raïm. O potser són ambdues coses en alguns casos, però també que el merlot hagi arribat als 15 graus a primers de setembre crea un dubte si tot això es deu a altres factors. I que en zones més fredes, com són els Pirineus, s'hagi veremat cabernet a primer d'octubre de 15 graus.

Vist així, tot fa pensar que les coses no sempre quadren. Si un merlot s'ha veremat en època semblant a la d'altre temps, una graduació provable de 15 graus, indica que deu haver-hi temperatura perquè es doni aquest fet. Però que un xarel·lo, en el mateix entorn, s'hagi veremat a finals de setembre, amb una graduació discreta, vol dir que hi ha un comportament diferent del que s'hauria de donar. De raons, totes les que es vulgui, altra cosa és que les raons siguin un reflex real del perquè això ha succeït així. Tot es podria encabir en un conjunt de factors que s'haurien donat i n'haurien condicionat el resultat. Un podria ser la temperatura, que hauria estat per sota de la que s'ha donat altres anys, bé que no s'hagi reflectit així. Perquè de calor, calor només se n'ha donat uns quinze dies d'agost i no gaire més.

I és clar que un estiu de quinze dies no és suficient per orquestrar una verema avançada, ans al contrari. Un altre podria ser el factor pluja, que hauria influït d'una manera clara en això de la maduració. La veritat és que l'any no es pot dir que sigui gaire normal en això de la pluja. Perquè ha plogut quan els ceps ja havien brotat, a mitjans de maig i juny, cosa que ha canviat el rol de la vegetació dels ceps en fer que aquest activessin el creixement, just condicionat fins aquell moment per la falta d'aigua. Això hauria fet que el procés vegetatiu s'hagués desplaçat, endarrerint tot el que condiciona la maduració. Tot i que això hauria de ser tant per a unes varietats com per a les altres. Encara que cada varietat pot respondre a uns estímuls i no guardar relació amb les altres.

Un altre factor seria la influència de la poda que es fa en nombre de borrons per hectàrea a nivell varietal. Perquè en aquells ceps on s'ha fet una poda de pocs borrons, i poda curta a un borró, el procés de maduració ha estat més bo que quan s'ha fet una poda de més borrons. Tot això condiciona una sortida de raïms, en més o en menys, que predisposaria que a menys raïms es donaria un nivell de sucres més alt, i si hi ha molts raïms, menys sucres. Però tot no és tan clar, perquè en vinyes podades a dos borrons per cap i uns 40.000 borrons per hectàrea s'han collit els raïms amb una mitjana de 14,9 graus en merlot, veremats a primers de setembre. Amb tot, l'esbrima o mala fecundació ha contribuït a millorar el nivell de sucres, bé que els quilos hagin estat menys.

Quedaria allò d'aclarir raïms, una feina que, en merlot i xarel·lo, hauria fet l'esbrima, obviat la intervenció de suprimir els raïms manualment. De tot això se'n podria treure la conclusió que uns ceps amb una càrrega gran de raïms han passat més angoixa per obtenir un nivell de sucres que no aquells que portaven menys collita, bé sigui per esbrima o perquè la poda s'ha fet en nombre més petit de borrons o bé s'han aclarit raïms. Seria bo considerar que la càrrega excessiva dona lloc a una producció elevada, però que en el raïm no tots els anys serà fàcil abastar aquelles bondats que li són pròpies per fer el millor vi. I aquest any seria un any en què això ha estat la norma.

Dir que tot això del retard en la maduració del raïm ha estat per manca de temperatura, és clar que no és així. Però la temperatura, la manca de temperatura, sí que s'ha de considerar com a principal. Però no s'ha d'obviar que una poda massa generosa en borrons genera molts raïms i fa que el cep no tingui prou massa foliar per alimentar tot el procés de maduració, que precisa d'un alt nivell de nutrients per posar sucres. I en això de la poda i aclarida de raïms, sí que podem actuar-hi de forma directa. No ho podem fer, en canvi, en la pluja ni en la temperatura. En tot cas, és qüestió de valorar el comportament dels ceps i fer les actuacions tendents a millorar el nivell de sucres.

08720 Vilafranca del Penedès
C/ La Múnia, núm. 76
Tel. 93 819 96 42
Fax 93 817 47 63

43800 Vall
Ctra. el Pla, núm. 279
Tel. 977 60 88 96
Fax 977 61 36 23

Si vols, pots

Compra avui...

No esperis al pla **RENOVE**, nosaltres t'ho financem

- Gestió en el concessionari John Deere sense necessitat de visites ni al notari ni al banc.
- Resposta en 48 hores.
- Condicions de finançament a la seva mida en funció de les seves necessitats particulars.

Res més fàcil que tenir un John Deere

JOHN DEERE

La qualitat és la nostra força

